

PERE ANTIGA Y SUÑER

NOTICIA NECROLÓGICA LLEGIDA EN LA SESSIÓ DEL 4
DE DESEMBRE DE 1904

per

D. JOSEPH M.ª BOFILL

Don Pere Antiga y Suñer nasqué á Barcelona lo 19 de Juny de 1854. Era fill de D. Cándido, director-propietari de un dels Collegis que de més fama han gosat en la passada centuria; en ell deuria cursar ses primeres lletres, emprenent després ab lluhiment les carreres de Filosofia y de Dret, que no pogué acabar per haverse d' encarregar á la edat de 23 anys de la feixuga tasca que li deixá la mort del seu pare, obligantlo á pendre la direcció del Collegi, en quins museus, que eran d' alguna importancia, comensaria probablement la seva afició á les ciencias naturals, especialment á la Zoología, encar que segons sembla, també habia format un herbari, que no conech; se dedicá després una bona temporada á la cassa y disecció d' aucells, haventne reunit un conjunt de 400 especies de la nostra terra, que vengué ó regalá al Museu Martorell, juntament ab una porció d' ous d' aucells, níus, minerals y fòssils. Al mateix temps anava formant un altra colecció de crustacis y peixos paleartichs y exòtichs, prenent aquesta nova ruta ab tanta empenta, que per pescar los del port se feu construir una petita draga, y aixís y per medi de cambis logrâ reunirne un conjunt notable, ben ordenats y classificats, que aná á parar en part á l' extranjer y en part als Museus d' Historia Natural de Madrid y del Institut de Barcelona; en lo

primer dels dos n' hi regalá unas 400 especies y entre ellas algunes de Catalunya. (1)

Sobre l' any 1885 encaminá les seves preferencies á la entomología, comensant á estudiar y reunir una porció de dípters é hymenopters, dels que 'n publicá un catálech, encara que de poca importancia, en l' any 1888 en uns treballs que anomená: *Contribución á la fauna de Cataluña*.

Deixá luego aquets ordres pera dedicarse al estudi dels coleopters en companyia d' en Cuní y Martorell y d' en Muller, haventne lograt una colecció sumament notable per lo nombrosa, ben classificada, ordenada y pulcra, perque se ha de fer observá que tenia una má tan delicada en la preparació dels insectes, que cada capsa de sas coleccions constitueix una obra d' art.

En aquesta época, any 1888, había ja tancat el Collegi. Torná altre vegada á emprendre l' estudi dels hymenopters, que es l' ordre en que ab més constancia ha treballat, arribant á reunirne més de 2,000 especies de Catalunya, y al mateix temps cassaba dípters y hemípters, quinas coleccions, si be no tan notables com l' anterior, no deixan de oferir importancia. Tot aixó el tenia en constant relació ab els naturalistas forasters que li havían dedicat entre les moltes noves per ell trobades, varias especies ab el seu nom, corresponents als géneros *Ichneumon*, *Tiphia*, *Odynerus*, *Alastor*, *Calamenta*, *Tachysphex*, *Oxybelus*, *Macrocera*, *Andrena*, *Nomada* y altres que no recordo.

Actualment estava publicant, juntament ab mí, el catálech d' hymenopters de Catalunya, del que n' habían sortit al caure ell malalt, 6 families, y per quina continuació me farà gran falta, per quant la major part de la feyna la feya ell.

L' amistat que m' unia ab l' Antiga no era molt vella,

(1) En el tomo XVI dels *Anales de la Sociedad Española de Historia Natural*, hi ha un catálech de Crustacis d' Espanya, per D. O. de Buen, compost gran part d' ell dels dats y notas que l' hi proporcioná la colecció del malhaurat Sr. Antiga.

pero había arrelat fondo, porque si be ell era persona poch comunicativa, lo feya sumament simpátich sa esmerada educació y gran modestia.

Ens varem coneixer per primera vegada á l' estiu de 1900 en las alturas del Montseny, ahont jo cassaba, comensant á posar en práctica las meas aficions, en las que había sigut iniciat per l' inolvidable Cuní, y ell feya lo mateix, seguint sa inveterada costúm; al trobantse per primera vegada, fora de un llaugé saludo, res ens diguerem, continuant cada hú la seva tasca fins á l' hora de dinar, en que donant treba á les nostres aficions varem comensá les mutues relacions que continuaren sumament cordials fins al día de la seva mort.

Jo no he conegut, ni crech possible existeixi, altre persona més apassionada per l' entomología: per ella 's pot dir que s' oblidaba fins dels de casa, puig no hi habían dies de festa, passats los tres mesos de rigurós hivern, en que ell no sortís á cassar, y lo mateix hi sortía lo día del seu Sant que 'l día de Nadal: tots los dies li eran iguals mentres no hagués d' anar á la oficina, y més d' un cop m' había dit que sols desitjaba esser rich per poguerhi anar més seguidament.

De las 24 horas del día n' estava 8 á la oficina, 8 ó 10 cumplint las sevas obligacions materials ó socials, y el resto, ó bé classificant ó examinant els insectes. Jo freqüentaba la seva casa y haig de confesar que may hi entraba que no 'l trobes ab la capsa, las pinces y la lente en la má. Fins en la seva darrera malaltía, que li durá 9 mesos, si res l' alegraba, al menys durant els principis, quan encara concebía esperances de curarse, era la conversació sobre las excursions que jo anaba fent y les meves troballes.

Després de patí lo increíble passá á millor vida, morint conforme á les seves conviccions, cristianament, lo día 22 de Juliol del any present á las nou del matí, víctima d' un tumor al mediasti posterior. (A. C. S.)

Barcelona, Desembre de 1904.